

அபிராமி அந்தாதி

ஆய்வுரை

54 வது செய்யுள்

★ வையந் தோறுந்
தெய்வம் தொழு ★

இல்பாடலின் பயன்:

அம்பிகையைத் தியானித்தால் வறுமை
திரும்

வெளியீடு:

பஜனைச் சபை

வழக்கம்பகர

•மிபுரம்

1995

அள்ளார் திரு கி. இராசையா அவர்கள்

சழிபுரம் சிமக்கு அன்பரி திரு கி. இராசையா அவர்கள் அப்பாளிடம் மிகுந்த பட்டியலையவர். எங்களை சந்திக்கும் வேளை வளில் தமிழ்வை நானும் ஒரு அபிராமியந்தாதிப் பாடல் கருத்தை அச்சிட்டு வெளியிட தங்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற விருப்பத்துடன் இருக்கின்றேன் என்பதை நினைவு படுத்தி வந்தார் அன்பரது விருப்பத்தை நிறைவு செய்ய அப்பிளகவிஸ் பெருமையைக் கூறும் 54 வது பாடல் ஆய்வுரைக் கருத்தை நாம் வெளியிட்டு உந்தோஷம் அடைகின்றோம்.

புலவர் திரு. கே. சந்தாஸராமன் அவர்கள் எழுதிய 54 வது பாடல் கருத்தை எம்மால் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருப்ப தால் அறிஞர் கி. வா. ஜெதநாதன் எழுதிய கருத்துக்களே எமக்கு கிடைத்தை இவற்றை வாசித்து பாடவிக் கட்கருத்தை அறிந்து இட்புறுவோம்.

இப்பாடவின் கருத்தை பற்ற சிரமங்களுக்கு மத்தியிக் நீர்வெலி பிரம்மஸ்ரீ என். இராசைந்திரக்கருக்களிடம் இருந்து பெற அத்தந்த அன்பருக்கு நாம் என்றும் நன்றியுடையோம்.

அன்பரி திரு கி. இராசையா அவர்கள் மிகவும் அடக்கமாக தமது வாழ்க்கையை தெய்வங்கிபாடுகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார் அன்பரி தமது குடும்பத்தினருடன் சிறப்பாக வாழ்ந்து பல பொதுப் பணிகளை செய்யவும் நலமுடன் வாழவும் அம்பிகை அருள் நல்க வேண்டி அம்பாளை வணக்கின்றோம். நாம் வெளியிடும் இப்பாடல் சம்பந்தமான கருத்தை உங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம் 55 வது பாடவில் சந்திப்போம்.

வணக்கம்

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

54 வது செய்யுள்

(ஸ்ரீ கி. வா. ஜெகந்நாதன் எழுதிய
சரணம் சரணம் நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது)

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர்தம்பாற்சென்று இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல் நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பால்ஒரு ஓலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

“இந்த உலகத்தில் நன்றாக வாழவேண்டும், இதை மறந்து
விட்டுச் செத்த பிறகு சிவவோகம் ஸைகுந்தம் என்று சொல்வதீக்
என்ன பயன்?” என்று கேட்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இம்மை
வாழ்வு சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்ற ஆசை இல்லாதவர்கள்
யாரும் இல்லை ஆனால் இறைவனிடமும் இறைவனிடமும் பக்தி
பூண்டவர்கள் இம்மையில் துன்பம் உறுகிறவர்கள் என்ற பைத்தியக்
கார என்னம் ஒன்று யலரிடம் நிலவி வருகிறது “மன்னில் நல்ல
வணணம் வாழலாம்” என்று திருநானசம்பந்தச் சொக்கிறார்
“இம்மையேதரும் சோறும் கூறையும்,, என்பது கந்தரர் வாக்கு.

பக்தியுடையவர்கள் சோம்பேறுங்காக, முயந்தியில்லாதவர்
களாக. இருப்பார்கள் என்று யார் சொன்னார்கள்? மெஞ்சானிகள் கிய
ஜைகர் ஒரு நாட்டுக்கு அரசராக இருந்து வாழ்ந்து வந்தார்
நாயன்மார்களில் சிலர் அரசர்களாகவே இருந்திருக்கின்றனர் இறை
வக் திருவருளால் அவர்கள் வளவாழ்வு பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

பலர் “எல்லாவற்றுக்கும் விதி காரணம்,, ஆசையால் நாம்
ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதின்லை” என்று போலி வேதாந்தம் பேசு
கிறார்கள். விதி என்பது முற் பிறவிகளில் செய்த செயல்களின்
விளையாக அமைவது செயல் வேறு. அதனால் விளையும் இன்ப
துன்பகாகிய அநுபவம் ஷேரு: சென்ற பிறவிகளில் செய்த செய்கை
களுக்குரிய விளைவாகிவ இன்ப துங்பங்களை இப்போது அநுபவக்
கிள்ளோம். சில செயல்களுக்கு இங்கேயே பயன் கிடைத்துவிடுகிறது.

இந்தக் குத்தை மனத்தில் கொண்டு அபிராமிப்பட்டத் பாடுகிறார்.

வறுமையிலும் செம்மையாக இருக்கிறவர் சிலர் உண்டு அப்போது வறுமையினால் பழி உண்டாகாது, ஆனால் பலர் பிறரிடம் சென்று இரக்கிறார்கள். வறுமையையிட இரப்பது தாழ்ந்தது. வறுமை நம் முயற்சியினால் வருவது அன்று; ஆனால் வறியவர் களைப் பழிப்பது பாவம். வறியவர்களையினும் முயற்சி உடையவர் கள் ஓரளவு வறுமைத் துண்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளும் நிலையைப் பெறுவார்கள்: உழைப்பினால் ஊதியம் பெறுவார்கள். அப்படியின்றி வறுமையையே யாசகம் செய்வதற்குள்ளீடு அநுமதிச் சிட்டாக வைத்து கொண்டு இரக்கப் புகுகிறவர்கள் பிறஞ்சைய அவமதிப்புக்கு ஆளாகி நாள்கள். எந்தக்காலத்திலும் இரப்பது இழிவு.

“நல்லா நெனினும் கொள்கிறேன்”

என்பது குறள்:

“ஈயன் இரத்தல் இழிதன்று”.

என்பது புறநாநாறு?

ஒரு வள்ளல் குறிப்பறிந்து ஏழைகளுக்குப் பொருள் வழங்கும் போது அதைப் பெறுவது இழிவாகாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தாமே ஒருவர் முன்சென்று “நான் இல்லாதவன்” என்ற கைநீட்டிக் கிரப்பது. மிகவும் இழிந்த செயல்.

“பல்வெலாந் தெரியக்காட்டிப் பருவரல் முகத்தில் கட்டிச் சொல்வெலாம் சொல்லி நாட்டித் துணைக்கரம் வீரித்து நீட்டிப் பல்வெலாம் அகல ஒட்டி மானமென் பதனை வீட்டி இல்வெலாம் இரத்தல் அந்தோ இழிவிழி வெந்த ஞான்றும்.”

என்ற கேஸேலோ பாக்கியானத்தில் வருகிறது.

வறுமையே துண்பத்திற்கு காரணம், பிறர் தருவதை வாங்கிக் கொள்வது பின்னும் துண்பத்திற்கு காரணமாகிறது, தாமே வலியச்சென்று ஒருவரிடம் நம் இயலாமையைச் சொல்லி இரப்பது அளவற்ற துண்பத்திற்கும் பழிக்கும் காரணமாகும்: இத்தகைய இழிநிலை வராமல் இருக்க வேண்டுமானால் எம்பெருமாட்டியைச் சுற்றாகி அடையுங்கள் என்றார் அபிராமிப்பட்டர்.

பிறஞ்சிக்கு உபதேசம் செய்வருகிறவர் தாங் அந்ததெந்றியில் நின்று காட்டினால் அந்த உபதேசத்துக்கு மதிப்பு உண்டு. இப்படிச் செய்தால் நலம் உண்டாகும் என்று பிறஞ்சிக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள் ‘நான் அவ்வாறு செய்தேன், அதனால் எனக்கு நன்மை உண்டாயிற்று பாருங்கள்’ என்று சொன்னும் நிலையில் இருந்தால் ஆவர்கள் காட்டும் வழியை மற்றவர்கள் நம்புவார்கள். அபிராமி அந்தாடியின்

ஆசிரியர் அவ்வாறை சொல்கிறார். “நான் அபிராமி யப்பையை வழிபட்டு அடிமையானேன்’ அதனால் கிருபணர்களிடம் சொல்லாமல் வாழ்கின்றேன். நீங்களும் அவ்வாறு செய்தால் இரக்க வேண்டிய இழிநிலை உங்களுக்குவராது. என்று சொல்கிறார். இவீங்கிரும் கூறும் பாட்டைப் பார்க்கலாம்.

‘நான் இல்லாதவன்’ என்று சொல்லி ஒருவரிடம் சென்று நிற்பதே இழிவு, அப்போது உடம்பெல்லாம் கூனிக்குறுகிப்போகிறது தெடியோன் என்றும் நெடுமால் என்றும் பெயர் பெற்ற நீண்ட வடிவினாகிய திருமாலே, மகாபலி சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்றடி மாண்ணை யாகிக்கச் சென்றபோது கூனிக்குறுகிய சாமணகச் சென்று நில்றான் எவ்வளவு பெரியவனானாலும் ஒதுவனிடம் ஒளிநை யாகிக்க வேண்டுமானால் கூனிக்குறுகு வேண்டியிருக்கும் என்ற உண்மையை அது காட்டுகிறது. அவ்வாறு இழிவு பட்டு நில்லாமல் இருப்பதை மனமார வீரும்புபவர்களைப் பார்ந்துச் சொல்கிறார் அபிராமிப்பட்டர்.

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர் தம் பால் சென்று இழிவு பட்டு நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல்.

இவ்வாறு தொடங்குகிறார். இடப்பது இழிவு என்று அதை மனமார வெறுக்கும் மக்களுக்குத்தான் இந்த உபதேசம் நெஞ்சிலால் துன்புற்று. நான் ஏழை என்று வாயினால் சொல்லி, உடம்பு குறுகி நின்று இரப்பதனால் மூன்று கரணங்களும் இழிவான நிலையை அடைகின்றன. ஆகவே அதை இழிவுபட்டு நிற்கும் செயலாகச் சொல்கிறார்.

‘நான் கண்ட வழித்து’ என்று மேலே சொல்ல வருகிறார். அவர் சிலபேரிடத் தென்று பழகுவார், வழிபடுவார். சில பேர் இருக்கும் திக்கு நோக்கவியே செல்ல மாட்டார். தவம் செய்பவர்களிடம் அடிக்கடி போவார் தவம் செய்யாதவர்களிடம் போகாட்டார். தவம் செய்யாதவர்களிடம் இரண்டு வகையினர் உண்டு: குழநிலை துணை செய்யாமையாலும் வழிகாட்டுவார் இனிமையாலும் சோம பலாலும் இறையியை வழிபடுவதாகிய தவத்தைச் செய்யாமல் இருப்பவர்கள் ஒருவகையினர். அவர்கள் இந்த உடம்பு பெற்றும் பெற வேண்டிய பேற்றை இழந்தவர்கள். இன்னும் ஒருவகையினர் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் தவம் செய்யாமல் இருப்பது வியப்பன்று. தவம் செய்வாரைக் கண்டால் அவர்களை அனுகாமல் இருப்பார்கள். நல்ல செயல்கள் செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தாலும் அந்த வாய்ப்பை வேண்டுமென்றே தட்டிக் கழித்து வீடுவார்கள் தவம் செய்யக்கூடாது என்ற சீரானத் தட்டிக் கொண்டார்கள் இவர்கள், இவர்களோடு,

சேர்ந்தால் தவம் செய்யவேண்டும், கோயிலுக்குப் போகுவேண்டும் என்ற விருப்பம் உடையவரிகளும் மாறி விடுவர்கள். இத்தகைய வர்கள் தவம் செய்யப் பயிலாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக் கூடாது. தவத்தைப் பயிக்க கூடாது என்ற கொள்கைபையே கல்வி யாகக் கற்றுப் பிறரையும் தம் வழியே இழுக்கிறவர்கள் இவர்கள். இத்தகையவர்களுடைய தொடர்பினால் மக்களுக்குச் சிறிதளவு இருக்கும் நல்லுணர்ச்சிக்கட இல்லாமல் போய்விடும் இவ்வாறுள்ள கயவர் களிடம், இழிந்த இயுபுடையவர்களிடம், ஆசிரியர் ஒரு காலத்திலும் போகாட்டார், போய் யாசகம் செய்யமாட்டார். அத்தகைய நிலையில் அக்பிகை அவரை வைத்திருக்கிறானாம்.

நித்தம் நீடு தவம்
சல்லாமை ஏற்ற கயவர் தங்கான்
ஒரு காலத்திலும்
சல்லாமை வைத்த திரிபுரை
பாதங்கள் சேர்மிக்கனே.

திரிபுராசிபிதையில் திருவருளே இத்தகைய கயவர்களிடம் சென்று ஒன்றை யாசிக்கும் நிலையைப் பெறாமல் வைத்ததாம். ஆதலில் அவன் திருவுடியை அடைந்தால் இரந்து நிறுக்க இழித்தகைம வராது.

திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மிக்கனே
என்று வழிகாட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

பாதங்களை புகலாக அடைந்து அவற்றையே இடைவிடாது தியானம் செய்தால் முன்னே சொன்ன இழிநிலை வராதாம். சேர்தல் —இடைவிடாது நினைத்தல்: “மலர்மிகை ஏகினான் மாணடி சொந்தார்,,,(குறள்) எஃபதற்கும் பரிமேழகர் வகுத்த உரையில், சேர்தல் எஃபதற்கு இவ்வாறே பொருள்வரைத்தார்.

மக்களே! ஒரு செல்வசிடத்தில் போய் உங்களுடைய வறுமை நிலையைச் சொல்லி அவரால் அவமானப்பட்டு நின்காதறிலை வேண்டுமென்று நெஞ்சில் கருதுவீர்களானால் தினந்தோறுக் கூயாந்த தவத்தைப் பயிலாமையைக் கற்ற இழிணுத்தவரிடம் ஒரு பொழுதும் செல்லாத நிலையை என்பால் வைத்தருளிய திரிபுரகந்தரியின் திருவடிகளைப் புகலாக அடைவீர்களாக.

இல்லாமை—பொருள் இல்லாத வறுமை, இன்னை என்று வறுமையைக் கூறுவது மரபு, “இன்னை என் ஒடு பாதி”(திருக்குறள்) நித்தம் ஏற்ற என்று கட்டியும் பொருள் செய்யலாம்

அம்பிகையைத் தியாவித்தால் வறுமை திரும் என்று
கருத்து.

இதற்கு எனிராக, அம்பிகையை வழிபடாதவர்கள் அடுத்த
பிறவில் இரந்து தன்னுறும் வறுமையை ஏடுவர்கள் என்ற
கருத்துப் பெறப்படும்.

“ஏரவோடு நின்றார் கடிமனையில் கைஏற்று
இரவோடு நிற்பித்தது எம்மை ஏரவோடு
மோட்டாஸமை பூண்ட முதல்வனை முன்பணிய
மாட்டாஸமை பூண்ட மனம்”

என்ற பழம் பாடல் இந்தச் சுருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

பூசை அறையில், இலைங்களில் வைத்து
படிப்பதற்கு உரிய, அழகிய நூல்கள்

விற்பனைக்கு உள்ளது

சைவபரிபாலன சபையினர் வெளியிட்ட

தோத்திரத் திரட்டு

நால்

எமது நூலகத்தில் விற்பனைக்கு உண்டு
ரூபா நூறு மட்டும்

செயலாளருடன் தொடர்பு கொண்டு
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.